

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

1. Paastonajan sunnuntai – Invocavit (= hän huutaa Minua), 18.2.2024

Paastonajan messuliturgiassa:

- Kunnia vuorolaulu ja kiitosvirsi jäävät pois
- Evankeliumin lukemisen jälkeen jätämme laulamatta ”Halleluja” vuorolaulun
- Yhteisenä esirukouksena käytämme Litanian rukousta (luterilaisia virsiä sivu 460)
- Isä-Meidän-rukous luetaan
- Messun lopussa laulamme lyhyen kiitosvuorolaulun

Pyhän aihe

Jeesus, kiusausten voittaja

Liturginen väri

Violetti

Alttarikynttilöitä

2 alttarikynttilää

Päivän Psalmi

Psalmi 91:1–4, 11–12

Vanhan Testamentin teksti

Jesaja 1:16–20

Epistolateksti

Heprealaiskirje 2:9, 17–18

Evankeliumi

Markus 1:12–13

Virret

Alkuvirsi

173

Ilmoita Herramme voimasi meille

Kiitosvirsi

Saarnavirsi / päivän virsi

303

Jeesus aarteheni

Uhrivirsi

182

Herramme Kristus

Yhteisenä esirukouksena

Litania A, sivu 460 Luterilaisia virsiä virsikirjasta

Ehtoollisvirret

224, 225

Oi Jeesus leipä elämän, Jeesus luona

Päätösvirsi

769

On armon vuosi vaipunut

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias ja armollinen Jumala, joka annoit ainoan Poikasi joutua kiusauksiin ja ahdistuksiin, että Hän voisi kiusattuja auttaa. Vaikuta meissä usko, että alati seuraisimme Häntä ja armosi varassa voittaisimme kaikki kiusaajan hyökkäykset. Sinun Poikasi, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Saarnateksti:

Jesaja 1:16–20

Saarnan aihe:

Oikeudessa vapautettu

Johdanto:

Yksi pyhän Raamatun lohdullisimpia lupauksia on Jesajan kirjan luvussa 33: ”Hän on sinun aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys; Herran pelko on oleva Siionin aarre.” (Jesaja 33:6) Sana ”vakuus” tarkoittaa lujuuksia, uskollisuutta ja vakautta. Sana ”apu” on heprean kielellä ”yeshuah”, joka on meidän Herramme Jeesuksen nimi. Sana ”runsaus” taas on samaa kuin rikkaus, runsaus, vahvuus. Tämä pyhän Raamatun kohta tarkoittaa: Jeesus Kristus, Jumalan ihmiseksi syntynyt Poika, kärsinyt, ristillä kuollut ja haudasta nousunut on alati, pysyvästi sinun elämäsi horjumaton perusta, koska Hän, Jeesus, on todellisesti ja historiassa sovittanut sinut Isän Jumalan kanssa kertakaikkisesti. Jeesus ja

Hänen lunastustyönsä on myös kaiken viisauden ja ymmärryksen lähde. Kun olet kiusattu, niin sinut pelastaa niistä Jeesus, kiusausten voittaja. Hän on asettanut sinut ainoalle vakaalle ja kestäväälle perustukselle, verensä lunastustyölle, pyhässä kasteessasi. Kun lankeat syntiin, niin Jeesus puhdistaa sinut yhä uudestaan tällä pelastuksensa perustuksella. Tällä pelastuslahjansa perustuksella Jumala tahtoo pitää jokaisen, ja siksi Hän kehottaa Jesajan kautta käyttämään Jumalan armonvälineitä: **”Peseytykää, puhdistukaa, pankaa pois pahat tekonne.”** (Jesaja 1:16)

1. Jumalisuuden ulkokuori, josta puuttuu voima (Jesaja 1:1–15; 2. Timoteuksen kirje 3:5) Jumala sanoo omaisuuskansalleen: **”Minun sieluni vihaa teidän uusiakuitanne ja juhla-aikojanne; ne ovat käyneet Minulle kuormaksi, jota kantamaan olen väsynyt.”** (Jesaja 1:14) Kuinka hirveät sanat Elävältä Jumalalta: Hän sanoo oman kansansa jumalanpalveluksen olevan Hänelle kuormaksi! Mitä sitten oli tämä kansan jumalanpalvelus? He toivat kyllä polttouhreja Herralle, mutta samalla tukkivat korvansa Jumalan Sanalta. Tähän viittaa Jesajan sanat: **”Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen; mutta Israel ei tunne, Minun kansani ei ymmärrä.”** (Jesaja 1:3) Kansa suitsutti Herralle, mutta se oli Hänelle kauhistus, sillä kuinka se voisi olla Jumalan mielen mukaista, kun työnnetään Jumalan Sana pois sydäimestä? He kyllä pitivät juhliansa, mutta ne kävivät vain Jumalalle kuormaksi, sillä huomionsa oli ihmisten arvostus, ei usko Jumalaan. Kansa kyllä ojensi kätensä rukouksessa taivasta kohtia, mutta sellaisen rukous on kauhistus, jota tahraa rikos ja veri (Jesaja 1:15) Kaikki jumalanpalvelus, mikä hylkää Jumalan pyhän Sanan, Raamatun, on kirottua.

Israelin elämä Jumalan yhteydessä oli verrattavissa Jeesuksen sanoihin evankeliumissa: **”Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? Sen tähden, katso, Minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan vereen asti.”** (Matteus 23:33–35)

Jesajan luvun 1 ja Jeesuksen sanat Matteuksessa puhuvat jumalisuudesta, jumalanpalveluksesta, joka on itse tehtyä ja jossa on vain ulkokuori ja josta puuttuu voima. Sanaa jumalisuus (kr. eusebeia) käytetään Uudessa Testamentissa 15 x ja 9 näistä kerroista on Paavalin kirjeissä Timoteukselle. Sana tarkoittaa kirjaimellisesti **”hyvin pelätä, hyvin kunnioittaa”** yhtä ainoaa oikeaa Jumalaa. Apostoli sanoo: **”Viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, petteureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman.”** (2. Timoteuskirje 3:1–5) Jumalisuus on sitä, että pelkää ja rakastaa Jumalaa ja Hänen Sanaansa. Se tarkoittaa, että suostuu asettumaan Jumalan Sanan, pyhän Raamatun alle, ei sen yläpuolelle, uskoo sen niin kuin se on kirjoitettu, katuu syntejään, ja uskoo ne Kristuksen tähden anteeksiannetuksi. Jumalisuus on ”sydämen yksinkertaisuudessa elämistä” Jumalaan ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen turvaamista. Pyhä Paavali sanoo tästä: **”Sillä meidän kerskauksemme on tämä: omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhydessä (= yksinkertaisuudessa) ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan arnessa.”** (2. Korinttolaiskirje 1:12)

Jesajan aikana kansa oli palvelevinaan Jumalaa, mutta oli luopunut Jumalan Sanasta ja oikeasta temppeelijumalanpalveluksesta, Jumalan asettamasta jumalanpalveluselämästä. Rakkaat ystävät: myös meidän aikamme on täynnä tällaista jumalanpalvelusta, jumalisuutta, jossa on vain sen ulkokuori ja siitä puuttuu voima. Se tarkoittaa käytännössä luuloteltua elämää Elävän Jumalan yhteydessä, sellaista, jossa

kyllä tehdään kaikenlaista oman pään mukaan ja on hylätty Jumalan Sana, pyhä Raamattu. **Tällaista luuloteltua jumalanpalvelusta, itse tehtyä jumalisuutta, joka on vain ulkokuorta, on sellainen, missä**

- Apostolinen saarnavirka annetaan naiselle vaistoin Jumalan selvää Sanaa
- Kielletään Jumalan luomistyön perustava oppi: Jumalan loi ihmisen mieheksi ja naiseksi
- Kielletään julistamasta Jumalan lakia ja saarnaamasta parannusta
- Väitetään, että helvettiä ja kadotusta ei ole
- Otetaan kasteen ja ehtoollisen sakramentti omin käsin toimitettavaksi

Martin Chemnitz kiteyttää hyvin oikean jumalisuuden, sydämen yksinkertaisuuden uskossa Jeesukseen sanomalla: *”Kristus vakuuttaa, että Hän on ilmoittanut apostoleilleen kaikki, mitä Hän on kuullut Isältään. (Johannes 15:5) Apostoli sanoo myös, ettei hän ole vetäytynyt pois julistamasta kaikkea Jumalan tahtoa. (Apostolien Teot 20:27). Pyhä Henki ei tule näin ollen itse opettamaan kirkon johtajien tai kirkolliskokousten kautta mitään muuta, ei uutta eikä vierasta – sellaista, joka poikkeaa Kristuksen ja apostolien kautta annetusta ilmoituksesta.”* (Taivaallisten opinkohtien käsikirja, M. Chemnitz, s. 49)

Niille, jotka Jesajan aikana kielsivät Raamatun mukaisen uskon ja jumalisuuden, toisin sanoen, pysyivät itse tehdyssä ja itse valitussa ulkokultaisessa jumalanpalveluksessa, jossa on vain ulkokuori, niille Jumala julisti Jesajan kautta: **”Mutta jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.”** (Jesaja 1:20) Rakkaat sanakuulijat: myös oma maamme on nähnyt näitä Jumalan rangaistusten aikoja, kun on yksinkertaisen Raamatun Sanan tilalle otettu ihmisoppi ja lihalliset himot. Varokaamme, ettei meidän sydämiämme pääsisi valtaamaan sellainen itse valittu jumalanpalvelus ja jumalisuus, joka on erottanut itsensä Elävästä Jumalasta ja Hänen katoamattomasta Sanastaan.

2. Oikeudessa vapautettu (Jesaja 1:18)

Pyhä Henki sanoo Jesajan kautta: **”Niin, tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.”** (Jesaja 1:18) Jesaja puhuu tässä oikeudenkäynnistä, siitä, että vanhurskas Jumala käy oikeutta syntiin langenneen ihmisen kanssa. Jumalan oikeusistunto osoittaa Hänen pyhän lakinsa jokaiselle ihmiselle. Jumala ilmoittaa, että Hänen oikeudenistunnossaan ihminen, vaikka hänen syntinsä ovat veriruskeat ja purppuranpunaiset, sovitettut, anteeksiannettut. Tässä on syntisen vanhurskauttaminen. Sinun raskaat syntisi, jotka ovat värjänneet sinut tuomitun veren- ja purppuranpunalla, on kertakaikkisesti pantu ja luettu Jumalan Pojan päälle Hänen ristillään. Vastavuoroisesti Jeesuksen täysi kuuliaisuus, lain täyttäminen, hyvät teot on luettu sinun hyväksesi, armosta. Raamatullisen ja luterilaisen uskon horjumaton peruskivi on tämä oikeudellinen, oikeusistuinta, tehty syntisen vanhurskauttaminen. Sitä kutsutaan myös forensiseksi vanhurskauttamisopiksi. Se on ainoa oikea ymmärrys Jeesuksen sovittajan virasta, joka kuuden oikeudenkäynnin kautta päättyi siihen, että Jeesus viattomana tuomittiin kuolemaan, vanhurskas väärin edestä.

Näemme tässä Jesajan profetiassa Taivaallisen Isän äärimmäisen rakkauden, rakkauden ulkokultaisia ja jumalattomia kohtaan. Jesajan aikalaiset saivat kuulla tämän ihmeellisen syntien anteeksiannetuksen Sanan, evankeliumin. Jesajan aikalaiset niin kuin mekään eivät olleet itsessään jumalaisia vaan jumalattomia. Jeesus on sinun vanhurskautesi, kelpaamisesi, ja uskosi alkaja ja täyttäjä. **”Hän, Jeesus, on sinun aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys.”** (Jesaja 33:6) Taivaallinen Isä on vapauttanut sinut syntiesi tuomiosta Poikansa veriuhrissa; sinut on tehty Jumalan ystäväksi ja Jeesuksessa sinulla on Jumalan mielisuosion. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa